

Ifj. Dr. Zlinszky János – Biológus, ökológus, kutató, környezetvédelmi stratégia

1982-ben a tihanyi Limnológiai Intézetben kezdett dolgozni, úttörő vízvédelmi elemző módszerek kidolgozásában és tesztelésében vett részt, első tudományos fokozatát az algák foszfor fogyasztása, a tavi baktériumok foszformegkötése, mineralizációja témájából szerezte.

Hat év tihanyi munka után az észak-írországi Ulster Egyetem kutatóintézetében dolgozott három évig, ahol mikrobiológusként a kinti kollégákkal a kétharmad balatonnyi Lough Neagh tó tápanyagforgalmát kutatta.

Egy interjújában elhangzott kulcsmondata a következőképpen szól: "Néha úgy éreztem, hogy csak ablakokat pucolok a Titanicon, pedig a hajót kell sürgősen elfordítani" – ez lehetett a magyarázata, hogy a sikeres biológus pályakezdés után, a kilencvenes évek elején egyre inkább az ökológia és a környezetvédelem átfogó stratégiai kérdései felé fordult. Ekkor kapott felkérést a Környezetgazdálkodási Intézet főigazgató-helyettesi posztjára. Az intézet legfontosabb tevékenysége országos kárelhárítási tervek készítése és a felhagyott szovjet katonai területek kármentesítése volt.

1993 óta a Regionális Környezetvédelmi Központ főtanácsadójaként alapvető szerepe volt a ma már az egész közép- és kelet európai, közép-ázsiai térségben aktív nemzetközi intézet profiljának kialakításában.

1995-ben a Pázmány Péter Katolikus Egyetem jogi karán részt vett a környezetvédelmi képzés létrehozásában. Jelenleg is fenntartható fejlődést és környezetpolitikát oktat.

2005 és 2010 között Sólyom László köztársasági elnökké választása után Elnök úr környezetvédelmi főtanácsadójaként is dolgozott.

2008-ban meghatározó szerepe volt a Jövő Nemzedékek Országgyűlési Biztosa Irodájának alapításában, koncepcionális felépítésében, azóta pedig stratégiai és tudományos főosztályvezetőként az iroda működtetésében végez kiemelkedő munkát.

Zlinszky János több évtizedes egyetemi oktatói, kutatói, környezetpolitikai elemző és tanácsadó tevékenységéért kapta a köztársasági érdemkereszt ezüst fokozatát. A magas kitüntetés rendkívül sokoldalú teljesítményt jutalmaz egy olyan szakterületen, a környezetpolitikában, amely egyszerre követel alapos társadalom- és természettudományos ismereteket. János példája azt is bizonyítja, hogy az elfogulatlan tudományos vizsgálódásnak, lelkiismeretes, megalapozott döntésnek nem akadály, hanem feltétele az erős meggyőződés, a szenvedélyes elkötelezettség az ügy mellett, melyet szolgálni kíván. S megmutatja, hogy ez az ügy több mint környezetvédelem: ő azok közé tartozik, akiknek nem csupán "környezetük", hanem otthonuk és hazájuk az, amit védelmeznek. Ebben az ökológiai hazaszeretetben egy több-mint-emberi világ egészségéért viselt felelősség jut kifejezésre – a lokális és globális nézőpont egysége. Mi, munkatársai pedig itt helyben, a mindennapi együttműködés során tapasztaljuk e megértésre törekvő, környezete iránt nyitott, annak sokféleségét tisztelő magatartás vonzerejét és sikerét. És nagyon büszkék vagyunk rá!